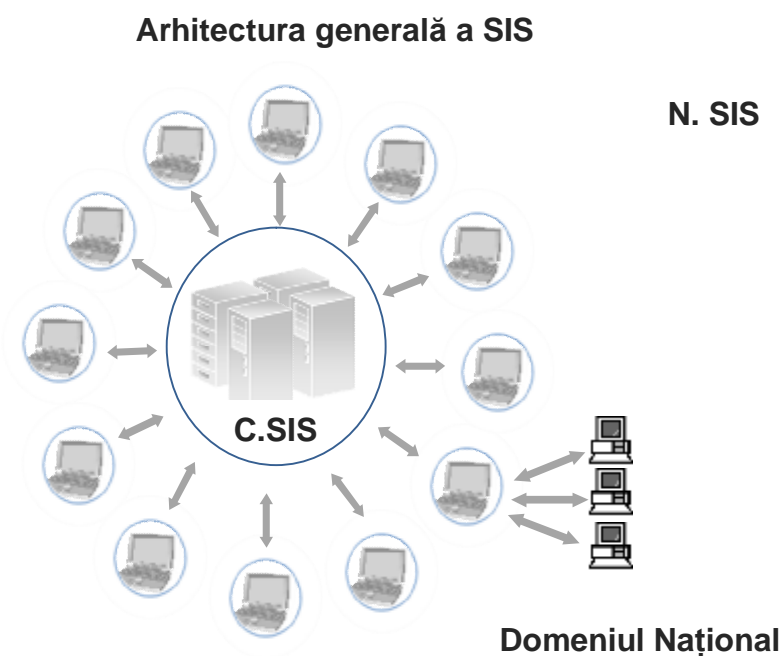

IMPLEMENTAREA SISTEMULUI DE INFORMAȚII SCHENGEN

Sistemul de Informații Schengen reprezintă sistemul informatic polițienesc instituit la nivelul Uniunii Europene și utilizat de statele membre pentru cooperarea, prin schimb de informații, în vederea menținerii ordinii publice și securității naționale pe teritoriile acestora.

SIS are ca obiectiv menținerea ordinii și securității publice, inclusiv a securității statului și aplicarea dispozițiilor CAAS cu privire la circulația persoanelor pe teritoriul Părților Contractante, cu ajutorul informațiilor transmise prin acest sistem informatic. „Părțile contractante” reprezintă statele semnatare ale CAAS și membre ale spațiului Schengen.

Arhitectura SIS 1+ este formată din:

- un sistem central denumit C.SIS (localizat în Franța, la Strasbourg);
- componentele naționale ale acestuia, denumite N.SIS, existente, în mod obligatoriu, în toate statele membre Schengen.

Sistemul de back-up (rezervă) se află în Austria, la St. Johann am Pongau. Sistemul central C.SIS asigură faptul că fișierele de date ale secțiunilor naționale N.SIS sunt identice, prin transmiterea on-line a informațiilor. În C.SIS sunt semnalările de persoane și de obiecte, în măsura în care interesează toate statele membre Schengen și acesta nu conține alte date decât

cele menționate în CAAS. Sistemul permite schimbul de informații suplimentare între statele membre, prin intermediul birourilor SIRENE naționale și sistemului central C.SIS.

În conformitate cu CAAS, **datele conținute în SIS privesc:**

- persoanele căutate pentru a fi arestate în vederea extrădării (art. 95);
- străinii în legătură cu care s-a emis o semnalare în vederea non-admisiei (art. 96);
- persoanele dispărute sau persoane care trebuie puse temporar sub protecția poliției, pentru propria lor protecție sau pentru a preveni amenințările; minorii și persoanele care trebuie internate în instituții medicale (art. 97);
- martorii, persoanele care au primit citații pentru a se prezenta în fața autorităților judecătorești în cadrul unei acțiuni penale (art. 98);
- persoanele sau vehiculele în scopul unei supravegheri discrete sau a controalelor specifice (art. 99);
- obiectele căutate pentru a fi confiscate sau folosite ca probe în acțiuni penale (art. 100).

Din cauza întârzierilor înregistrate în operaționalizarea SIS II, ca o soluție temporară pentru ieșirea din impas, Portugalia a propus, în august 2006, implementarea sistemului SISone4all, ce presupunea o conectare temporară a nouă din cele zece noi state membre (mai puțin Cipru care intenționează să se conecteze direct la SIS II) la sistemul existent SIS1+, prin intermediul sistemului național portughez. Această soluție a permis ridicarea controalelor la frontierele interne. Opțiune similară cu a Ciprului au exprimat Marea Britanie și Irlanda.

SISone4ALL reprezintă o variantă a soluției SIS 1+ în sensul că secțiunea națională pentru fiecare stat membru non-Schengen se realizează prin clonarea secțiunii naționale portugheze (SISone4ALL), inclusiv a aplicației SIRENE.

Această soluție permite respectarea calendarului de aderare a țării noastre la spațiul Schengen în termenul asumat – 27 martie 2011. În acest sens, România împreună cu Bulgaria, în calitate de state partenere angajate în aderarea la spațiul Schengen, au prezentat o Declarație comună la Consiliul JAI din iunie 2009 prin care își anunțau intenția de a implementa SISone4ALL în 2010. În același timp, alegerea SISone4ALL înseamnă pentru cele două state și continuarea proiectului SIS II, care este în curs de implementare la nivelul actualelor state Schengen.

BAZA LEGALĂ

În vederea actualizării cadrului legislativ național și armonizării cu baza legală la nivel european, în 2010 a fost aprobată Legea nr. 141 privind înființarea, organizarea și funcționarea Sistemului Informatic Național de Semnalări și participarea României la Sistemul de Informații Schengen (publicată în Monitorul Oficial al României nr. 498 din 19 iulie 2010). Conform acestui act normativ, drepturile de acces la SINS ale autorităților române au fost stabilite prin HG nr 966/2010.

În ceea ce privește colaborarea autorităților române cu Biroul SIRENE România, în 2010 a fost aprobat Ordinul ministrului administrației și internelor privind procedurile de lucru pentru activitățile autorităților naționale competente din cadrul M.A.I. aferente semnalărilor din SINS sau SIS.

Ministerul Administrației și Internelor, prin Centrul Național SIS, este responsabil cu implementarea, funcționarea, întreținerea și securitatea N.SIS, cu asigurarea conectării N.SIS la SIS central și managementul copiei naționale a bazei de date centrale a SIS, precum și cu asigurarea accesului autorităților române la N.SIS

Biroul SIRENE. Rolul SIRENE în funcționarea SIS este esențial. SIRENE reprezintă practic interfața umană a SIS și este unicul punct în contactul cu celelalte state membre. Scopul înființării SIRENE constă în necesitatea schimbului de informații la nivelul tuturor statelor Schengen, în cadrul cooperării polițienești internaționale derulate între statele membre, în conformitate cu prevederile Convenției de Aplicare a Acordului de la Schengen.

Biroul SIRENE are ca principal rol specific responsabilitatea furnizării de informații în timp real utilizatorului final, cu posibilitatea completării informației cu date suplimentare, în cel mai scurt timp.

Biroul SIRENE lucrează în regim de dispecerat, disponibil 24 h/7 zile, pentru a asigura continuitatea fluxului de informații între birourile naționale echivalente.

În România, Biroul SIRENE a fost creat în august 2004, urmând a deveni operațional la data aderării la spațiul Schengen. Biroul SIRENE este situat în cadrul Centrului de Cooperare Polițienească Internațională/IGPR, care își exercită deja competențele în domenii de cooperare internațională.

La momentul aderării României la spațiul Schengen, sistemul de work-flow, precum și managementul resurselor umane ale biroului SIRENE vor fi în concordanță cu recomandările și cele mai bune practici din catalogul Schengen.